

НАРОДНИ ХАЙДУТИ

Предателство

Като се скрила въ Еленската планина, ето какъ е прекарала зимата Панайотовата дружина.

— Презъ есенъта, — разказва той, — заклахме осемъ крави и си приготвихме пастърма и цървули. Намѣриха се добри хора, които ни донесоха сирене, солъ, брашно и др. Уредихме се добре въ нашата колиба.

Въ Твърдишката гора се намираха свинетѣ на хаджи Петка отъ гр. Елена. Единъ день азъ преминахъ съ двама момци презъ тази гора и накарахъ свинаритѣ да заколятъ едно прасе. Казахъ на свинаритѣ да кажатъ на х. Петка, че съ това прасе съмъ го глобилъ.

— Следъ една седмица дойде при насъ единъ мой добъръ приятель и ми каза, че хаджи Петко се много ядосалъ и отишълъ въ Търново при пашата, та му разказалъ всичко. Помолилъ го да му позволи да ме хване или да ме убие. Пашата му позволилъ.

Хаджи Петко пратилъ Йрданча въ с. Дрѣнта, въ чието землище бѣше нашата колиба, да узнае, где се криемъ. Йорданчо излѣзалъ ужъ на ловъ, а съ него и една дружина стражари. Стражаритѣ минали край насъ, но не могли да ни видятъ.

На другия день азъ се срѣснахъ съ Илия Чорбаджията. Той ми каза, че Йорданчо му казалъ, какво ние трѣбва да бждемъ или избити, или да ни дадатъ паспорти, за да заминемъ въ Румѣния и да очистимъ планината. Още той му казалъ, че нагласилъ работата за пропжждането ни.

Когато узнахъ това, събрахъ дружината си, разказахъ имъ, каква е работата, запалихме колибата си и заминахме да търсимъ друго убѣжище.

Зимата беше люта, снѣгътъ дебелъ, а вѣтърътъ пронизваше коститѣ ни. Дори животнитѣ не смѣха да излѣзатъ вънъ отъ скривалищата — и тѣ се бѣха изпокрили. Где да отидемъ? Решихме да прехвърлимъ планината и да се скриемъ въ с. Хаинитѣ. Пѣтуването бѣше тежко. Часъ по часъ потъвахме въ снѣга. Движехме се бавно.

Момчетата взеха да ме молятъ да ги заведа въ Срѣдна-гора. Но азъ не се съгласявахъ, защото тамъ турцитѣ лесно ще ни нападнатъ и разбиятъ.

— По-добре да ни избиятъ, — рекоха тѣ, отколкото да измремъ отъ студъ. Ако не можемъ всички да ходимъ заедно, че голѣма дружина мжчно се прехранва, пустни поне нѣколко отъ насъ да отидемъ къмъ Срѣдна-гора.

Като виждахъ, че мжчно ще издържимъ тази люта зима,